

Pasvalio M. Katiliškio viešosios bibliotekos konkursui

Pasvalio P. Vileišio gimnazijos 2^e klasės mokinės

Ramintos Vaivadaitės

EILĖRAŠČIAI

Mokyt. R. Grubinskienė

Pasvalys 2005

Raminta Vaivadaitė

***

Išgerkim kavos.
Nuo dervuoto
Stogo
Padegto fėjų
Sparnais taip
Gražiai lyja.
Išgerkim kavos.
Šiandien mačiau
Kaip aklas berniukas
Žiūrėjo
Į dangų.
Išgerkim kavos.
Balti pianisto pirštai
Paskutinį kartą
Sugros dainą.
Karštos ir su tirščiais.
Kaip juodas ėriukas.
Išsiplikykim gomurius
Kaip visada
Ir netyčia
Apsiliekim kojų
Pirštus.
Paprastai ir
Įprastai pabaikim
Dieną.

Raminta Vaivadaitė

Juoda lava
Kvepia tavo blakstienų
galiukai.
Raizgosi aplink
mano kaklą
smaugdami.
Toks artimas ir
pažįstamas
kvapas.
Ramiai užmerkiu
akis.
-Ryt pakelsi mane,tiesa?
-Tššš...miegok,angelėli.

Raminta Vaivadaitė

Dingau
kažkur ties lovatiese
ir grindimis.
Sumurkiau.
Stuburo kaulai
paglostė suskeldėjusias
lūbas.
Galandu nagus
į veidus sienose.
Nutilkit!
Beprotybė ateina,
kai nelauki.
Mirtis irgi.
Išprotėjau
ar mirštu?

Raminta Vaivadaite

Aš užkimau
ten
kur
tu prakalbai.
Sustojau
kur pradėjai eiti.
Apkabinau
ko nekentei.
Palikau
ką mylėjai.
Aš ten kur
ne tu.
Ten kur
ne aš.
Kas aš?
Tik tavo
klaidų nekartojimas.

Raminta Vaivadaite

Pakeisiu veido
išraišką
nauja nesudėvėta
liūdesio
banga.
Atrodysiu protingai.
Skaitysiu tik
nukritusius
lapus,
gersiu tik
šaltą kavą
ir keiksiu,
kad daug tirščių,
neuždengsiu
veidrodžių,
kad vėlės
galėtų
klaidžioti
ir varyti iš proto,
langus padabinsiu
sudegintais
laiškais.
Ir...pulsiu depresijon.
Ech...ruduo.

Raminta Vaivadaitė

Boružė
ant pėdų
pritipeno
laimės ženklų.
Saulė juos
Nuspalvino.
Vėjas išbarstė,
kad išvelgtų
ne kiekvienas.
Atmerkus akis širdy
išvelgsi
teisingą kelią.

Raminta Vaivadaitė

Praplikęs
senyvo amžiaus
apdulkėjęs
dangus.
Purvo vonios.
Purvo baseinai.
Purvo jūros ir
vandenynai.
Taškos į visas
puses purslai.
Drėbsiu
drėbsiu
drėbsiu
visiems
į akis
į širdis
į sielas
purvynus.
Pasprinkit
kosėkit,
vis vien
neišsivalysit.
Kankinių veidais
tarsit frazes:
purvu švaraus neapdrėbsi!
O aš juoksiuos:
Švarių nebūna!
Iš molio nudrėbti,
moliu ir likot...

Raminta Vaivadaite

Išmėtyti kūnai
po visą degantį
dangų
susikibę
vieniši
paklaikę
laimingi.
Nuodėguliai
krenta ant
gyvųjų
ir pelenais
užspaudę sielas
verčia klykti.
Stoviu ir laikiu
kol prispaus
mane, bet
jie vis krenta ant
laimingųjų.
Liūdesį net
Mirtis
Aplenkia.

Raminta Vaivadaitė

Ilgai ėjai?
pavargai
prisiglausk
padėk galvą man
ant kelių.
papasakok ką
matei, ką
sutikai, ko
nespėjai surasti.
Numausiu batus
ir atnešiu tau
obuolių pyrago
(kasdien kepdavau tau)
apkabinsiu ir
tyliai murksiu
klausydamasi
kaip apėjai
visą žemės rutulį
tris kartus.
O kai jau
pavargęs užmigsis,
sušnibždėsiu ausin-
vanduo visada
grįžta pas salą.

Raminta Vaivadaite

Pasmerktoji tyli
apsupta juodų
sakurų ir
švelnaus kipšo
žvilgsnio.
Jos sielą
pardavė mylimasis
jos kūną ji pati.
Pagavusi voriuoką
išsideda jį vyzdin,
kad žvilgsnis
būtų atšiaurus.
Ji ištiesia savo
ilgas kaulėtas rankas,
nuskina porą
lietaus debesų
ir prisidengia
savo nuogumą.
Ji taip tyli,
kad šiurpas krečia.
Ji taip kalba,
kad iš karto
puoli prieš ją
ant kelių.
Pasmerkta amžiams
skaudinti.
Už nuodėmę-
už meilę.

Raminta Vaivadaite

Aš šaukiausi tavęs
Ištiest ranką
Pagelbėt
Prašiau.
Bent paskutinio patepimo
Bent šalto bučinio
Bet ko...
Tik kad trumpam
Su manimi pabūtum.
Tik kad prisiglaustum akimirkai.
Tik kad...mane myletum vieną sekundę
Iš visos širdies.
Silpni tau nereikaligi.
Išėjai.

Raminta Vaivadaite

Kiek beprotė.
Spaudžianti
Prie savęs
Mirusią sielą.
Sukramtytomis
Lūpomis
Liečianti
Savo pėdas.
Drąsinanti
Eiti toliau.
Kiek romantikė.
Iki begalybės
Mylinti trumpas
Akimirkas
Ir gėles.
Truputi normali.
Su vienodos
Spalvos kojineimis
Ir tvarkingais
Stalčiais.
Kiek šiokia
Truputi tokia.
Moteris be
Gulbės eisenos,
Bet pasiutusiai
Gera širdimi.